

[Frederik Lynge.]

transportomkostninger herved foreløbig ikke har tilladt genoprettelse af marmorbrydningen.

Disse sidstnævnte forekomster, grønlandsk kul og grønlandsk marmor, ved hvis brydning grønlænderne har medarbejdet, længes man efter at få genoptaget. Der findes jo en del andre former for mineralforekomster i Grønlands undergrund, som også er kendt henede, og som er beskrevet, hvilket man kan læse sig til, om man vil.

Jeg har med vilje nævnt disse ting, fordi vi nu for alvor ved, at de værdier, der findes i Grønlands undergrund, er rigdomme, som den danske stat har forsterket til at udnytte. De ligger i det danske riges undergrund og venter blot på at blive udnyttet og nyttiggjort for enheden Danmark og Grønland. Disse værdier i Grønland bliver jo liggende; det er ikke noget, der forsvinder, så længe der er fjelde i Grønland, og den dag der for alvor bliver taget fat på brydningen af værdierne i Grønlands undergrund, hvorved grønlandsk arbejdskraft også bliver benyttet, bliver der arbejdsglæde og velstand i store dele af den befolkning, der bor i denne nordlige del af det danske rige. Mon ikke staten ved eventuelt samarbejde med kapitalstærke firmaer henede skulle kunne blive i stand til at nyttiggøre de værdier, der findes i Grønland? Vi ser jo helst, at det bliver Danmark selv, der gør det.

From: Jeg beklager meget, at en ansøgning fra menighedsrådet på Anholt om statstilskud til restaurering af øens kirke ikke er imødekommet i finanslovsforslaget. En restaurering er meget tiltrængt, og den er da også godkendt af kirkeministeren, men man har bare ikke ment, at bevillingen kunne tages med på dette års budget. Overslaget lyder på 74 000 kr., og selvom det er et forholdsvis beskedent beløb i forhold til de tal, vi ellers er vant til at regne med, vil det dog være ganske uoverkommeligt for øens befolkning alene at udrede dette beløb. Man må ikke glemme, at øens befolkning udgør 220 mennesker, og af disse er endda kun 112 skatteydere. Jeg tror derfor, at den højtærede finansminister vil forstå, at det er yderst begrænset, hvilke ekstraordinære økonomiske byrder disse

112 skatteydere kan bære, og jeg håber, at den højtærede finansminister vil lade dette indgå i sine overvejelser, hvis problemet engang havner hos ministeren. Man må heller ikke glemme, at Anholt efterhånden er ved at blive opdaget som ferieland, og jeg kan oplyse, at der sidste sommer i samlet kirkebesøg deltog mellem 300—400 af disse sommergæster. Det er såre naturligt, at øens befolkning er ked af at byde fremmede en kirke, der er alt andet end tiltalende. Jeg mener i det hele taget, at der burde vises disse mindre øsamfund noget mere interesse fra de bevilgende myndigheder. De må i henhold til den geografiske beliggenhed give afkald på en del goder, som andre samfundsborgere nyder godt af, og de viser tilmed en prisværdig tilbageholdenhed med at stille krav til andre. Det er absolut ikke dem, der råber højest, når det drejer sig om at appellere til det offentlige. Jeg vil derfor anmode den højtærede kirkeminister om at tage sagen op til fornyet overvejelse. Jeg håber, at kirkeministeren vil gøre sin indflydelse gældende, så bevillingen i hvert fald kan komme med på tillægsbevillingsloven.

Else Zeuthen: Jeg vil gerne henlede den højtærede undervisningsministers opmærksomhed på de overordentlig dårlige pladsforhold, der i mange år har hersket på Frederiksborg statsskole. Allerede da den nuværende rektor i 1939 trådte til, blev det lagt hen til ham som en opgave at søge en ny skolebygning rejst, så at den ærværdige, 300 år gamle skoles liv kunne udfolde sig under sundere, mindre enerverende og mere tidssvarende former. I den mellemliggende årrække har der gang på gang været forhandlet med ministeriet herom, men hidtil er der kun opnået det, at staten har erhvervet den grund, hvorpå skolen engang vil kunne opføres. Da der forhandlede i 1941, stillede daværende finansminister Buhl sig afventende overfor skolens ønsker, men lod efter mødet gennem folketingsmand Victor Larsen en mundtlig meddelelse til gå skolenævnet gående ud på, at Frederiksborg statsskole skulle blive den første efter Nykøbing katedralskole, som fik nye bygninger.

Den daværende undervisningsminister, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen